

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · primer període · sèrie P · núm. 2

Ple del Parlament

Sessió 2, dimecres 26 de juny de 2024

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista	3
Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	3
Procediment d'investidura del president o presidenta de la Generalitat 201-00001/15	3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 2

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i el lletrat major.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat en funcions, acompanyat de tot el Govern en funcions.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Procediment d'investidura del president o presidenta de la Generalitat (tram. 201-00001/15). Presidència del Parlament. Comunicació de la presidència del Parlament al Ple de la cambra sobre la impossibilitat de proposar un candidat per ser investit president o presidenta de la Generalitat.

El president

Comença la sessió.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Bon dia a tots i a totes. Abans de començar l'ordre del dia, malauradament he de comunicar-vos vuit nous feminicidis i tres nous feminicidis vinculats per la violència vicària des del darrer Ple de l'anterior legislatura. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Igualtat i Feminismes, vuit dones i tres criatures han sigut assassinades i amb elles ja són setze les víctimes mortals per violència masclista enguany a Catalunya.

En nom de la cambra, lamento i condemno aquests crims i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència masclista i de vetllar pel seu record. D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes, la Mesa convoca un minut de silenci en suspendre la sessió del Ple davant de la façana del Palau del Parlament.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

Així mateix els informo que en compliment d'allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2024 hi ha un total de 1.034 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Procediment d'investidura del president o presidenta de la Generalitat

201-00001/15

El primer punt i únic de l'ordre del dia és la comunicació de la presidència del Parlament al Ple de la cambra sobre la impossibilitat de proposar un candidat per ser investit president o presidenta de la Generalitat.

En virtut d'allò que estableix la Llei 13/2008, de la presidència de la Generalitat i del Govern, aquesta presidència ha dut a terme una ronda de consultes amb els responsables representants dels diversos partits polítics i grups parlamentaris que conformen aquesta cambra. Després d'haver clos aquesta ronda de consultes, cap dels grups parlamentaris no planteja cap candidat ni candidata a sotmetre's a la investidura en el termini inicial de deu dies.

Tanmateix, dos d'aquests grups parlamentaris sí que han traslladat a aquesta presidència la seva voluntat d'explorar les vies de construir un acord per fer possible la

investidura al llarg dels dos propers mesos. En conseqüència, després d'haver ponderat, d'una banda, la voluntat expressada pels grups parlamentaris i, per altra banda, el suport eventual en aquestes candidatures, finalment vaig prendre la decisió de dictar la resolució que tot seguit els llegiré. I és la resolució en virtut de la qual comença aquest compte enrere que la llei de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix.

Tot seguit, doncs, passo a donar lectura a aquesta resolució que he dictat i que es publicarà al butlletí oficial del Parlament de Catalunya en data d'avui, fent-ne coneixedor, d'aquesta manera, el Ple del Parlament.

«Aquesta presidència, d'acord amb allò que disposa l'article 4.2 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i amb les facultats que li confereix l'article 39 del Parlament, un cop consultats els representants dels partits i grups polítics amb representació parlamentària, dins el termini de deu dies hàbils des de la constitució de la legislatura, constata que no li ha estat possible de proposar al Ple del Parlament cap candidat o candidata per a ésser investit president o presidenta de la Generalitat.

»Per mitjà d'aquesta resolució, dona compte al Ple del Parlament d'aquesta circumstància a l'efecte de l'inici del còmput de termini de dos mesos fixat pels articles 67.3 de l'Estatut de Catalunya i 4.7 de la Llei 13/2008.

»Palau del Parlament, 26 de juny de l'any 2024.»

Per bé que no hi ha una obligació de convocar un ple per fer aquest acte formal i solemne, aquesta presidència sí que ha decidit que es dugui a terme aquest Ple i que els grups parlamentaris puguin expressar-se i el conjunt de la ciutadania pugui conèixer de primera mà quina és la previsió de capteniment de cadascun dels grups parlamentaris.

A continuació, doncs, d'acord amb allò convingut a la darrera reunió de la Junta de Portaveus, els grups parlamentaris podran intervenir, si ho desitgen, per un temps màxim de cinc minuts. Els representants del Grup Mixt tindran un temps proporcional a la seva composició, és a dir, quatre minuts per al Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra i dos minuts per Aliança Catalana. Les intervencions es faran de menor a major.

Per tant, té la paraula per un temps de dos minuts la senyora Sílvia Orriols Serra, en representació del Grup Mixt, Aliança Catalana. Té la paraula, doncs.

Sílvia Orriols Serra

Malgrat les difamacions, la censura, les sancions de 10.001 euros i els cordons sanitaris, ja som aquí. No es deixin enganyar per les aparences, només som dos diputats, certament, però representem vora 120.000 catalans; 120.000 catalans que han dit prou, prou a tots aquests anys de promeses incomplertes, de polítiques autonomistes i proimmigracionistes que ens han desdibuixat i trinxat el país. Aliança Catalana no es va presentar a aquestes eleccions per obtenir càrrecs, ni per invertir espanyolistes ni processistes.

Allò que anhelàvem per damunt de tot era aquest micròfon, l'altaveu que ens permetés dir-los de fit a fit que l'era de la correcció política i del pensament únic s'ha acabat, que no permetrem que continuïn tercermunditzant Catalunya, que no permetrem que continuïn regalant els nostres recursos i serveis públics a qui no ha vingut a contribuir positivament a la societat, sinó a delinquir, a viure de renda, a qüestionar els nostres valors occidentals i a disputar-nos el domini cultural, demogràfic i polític de la nostra terra.

Vostès parlen molt de drets humans. Nosaltres hem vingut aquí a defensar aferissadament els drets humans. Defensarem que la senyora Maria pugui anar a treure sola els diners del caixer sense que ens la fumin per terra amb una estrebada; que la Laura pugui sortir de nit sense un esprai antivirolació a la butxaca; que a la Fàtima no l'obliguin a entrar a l'aula de segon de primària amb un parrac misogin i fona-

mentalista al cim del cap. Som aquí per preservar el grau de civilització assolit. I si això és feixisme o és extrema dreta, agafin el diccionari i arrenquin el full, perquè la descripció que hi ha allà no coincideix en absolut amb l'estrany concepte que vostès tenen de feixisme i d'extrema dreta.

Aliança Catalana no invertirà de franc ningú. El nostre modest suport té preu, un preu alt: la restitució de l'estat català i el control estricte de les seves fronteres. Si algú vol el nostre vot, els nostres dos vots, que comenci a redactar una constitució catalana i una llei d'estrangeria potent.

El president

Hauria d'anar acabant ja...

Sílvia Orriols Serra

Visca Ripoll i visca Catalunya!

El president

La vull advertir que, de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, la llibertat d'expressió no empara el discurs d'odi o que inciti a la discriminació o la violència. I, per tant, aquesta presidència serà absolutament escrupolosa a l'hora d'advertir-li tantes vegades com faci falta i alhora, si escau, de prendre decisions al respecte.

Ara, tot seguit, en representació del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

President, que me n'heu posat tres... Eren quatre.

El president

Sí, disculpi.

Laia Estrada Cañón

No me'n retalleu, si us plau. *(Pausa.)* Sí, m'ho canvieu?

El president

Sí, no pateixi que...

Laia Estrada Cañón

Que tenim molt a dir...

El president

Faig un mecanisme...

Laia Estrada Cañón

Bé, avui la majoria de forces polítiques d'aquesta cambra portem la imatge de les Roges del Molinar en una acció solidària de denúncia d'aquesta onada feixista que assetja el nostre país. I, quan parlem de feixisme, sí, parlem de tots els feixismes, independentment de les banderes darrere de les quals s'amaguen. Per nosaltres avui era important reivindicar les Roges del Molinar precisament per dir que no aconseguiran esborrar la història del nostre poble, però també era important per recordar que aquestes dones comunistes ens representen en tant que les seves idees són tan vigents avui com ho eren llavors.

I per això la CUP només ens podem entendre amb aquells i aquelles que preten guin fer de nou de l'independentisme una proposta per millorar la vida de la majoria de la població. I això necessàriament passa per la ruptura amb l'Estat. I avui ni Junts per Catalunya ni molt menys el PSC ens estan proposant res en aquest sentit. El PSC no només està en contra del nostre dret a l'autodeterminació sinó que fa dècades que va abandonar les polítiques d'esquerres.

I Junts per Catalunya no només té un programa clarament antisocial, sinó que pretén fer Govern amb el beneplàcit del PSC, buscant l'abstenció del PSC, que, mal-

grat que han dit en quatre idiomes que això no passarà, a ningú se li escapa que si aconseguissin fer un govern amb aquest beneplàcit del PSC en cap cas serviria per fer una política independentista.

Volem recordar també que les aliances que podrien permetre fer un govern, per tant donar lloc a aquesta legislatura, poden canviar fàcilment al llarg de la legislatura –i ho sabem bé, sabem bé de què estem parlant. I, per tant, aquí tenim dues forces polítiques que aparentment competeixen per fer-se amb el Govern, però que comparteixen un mateix programa: el programa dels macroprojectes, el programa de desmantellar serveis públics, el programa en definitiva de «rendir pleitesia» a l'IBEX 35 i a les grans patronals.

Per naltros, per tant, és impossible donar suport a aquestes forces i diem ben clar que no facilitarem de cap de les maneres el retorn de la «sociovergència».

No se'ns escapa que les guanyadores de les eleccions entre l'independentisme i les esquerres van ser la desafecció i l'abstenció. I és normal, perquè es van generar grans oportunitats d'impugnar el règim del 78 en aquest país, en el moment del 15-M i, per descomptat, l'octubre del 2017, i es van malbaratar; aquestes oportunitats van quedar en no res, i la gent se sent frustrada i estafada, i és normal. Nosaltres també ens sentim frustrades i enfadades, i alhora ens sabem responsables, corresponsables d'aquest malbaratament d'aquestes oportunitats que s'havien obert.

Així que, més enllà de si finalment començarà o no començarà aquesta legislatura, si tindrem o no tindrem Govern, davant la realitat que a la majoria de la població cada vegada li importa menys el que diem i fins i tot el que votem aquí, perquè considera que aquesta cambra, que aquesta institució no serveix per resoldre les seves problemàtiques del seu dia a dia, davant del descrèdit i l'apatia vers els partits i la política institucional, davant l'auge de la dreta, la ultradreta i l'espanyolisme, la CUP continuarem defensant un programa al servei de la gent treballadora d'aquest país i al servei del nostre procés d'alliberament nacional.

I la CUP, alhora, posarem tots els nostres esforços per reconstruir un moviment popular independentista ampli, que pensem que és l'únic capaç de liderar el canvi social, la lluita social que necessitem per enfortir els nostres serveis públics enfront de qui els vol privatitzar, per poder defensar el territori enfront de qui el vol trinxar, per poder repartir la riquesa enfront de qui la vol cada cop acumulada en menys mans i per poder defensar el dret a l'habitatge enfront d'aquells que volen expulsar la gent de casa seva perquè la banca cada vegada acumuli més pisos buits, que és el que fa que es degradin els nostres barris, o bé per convertir-los en apartadors per al turisme de masses.

Sincerament, no podem esperar que el govern que surti de l'aritmètica parlamentària actual estigui disposat a donar resposta a les necessitats de la majoria de la població, la cronificació de la pobresa (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–, la pèrdua de poder adquisitiu i l'epidèmia que representen els trastorns de salut mental, però tenim clar que, com deia el poeta i mestre de Burjassot Estellés: «Hi haurà un dia que no podrem més i llavors ho podrem tot», però ens necessitem mobilitzades i organitzades i això és el que farem la CUP.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns té la paraula la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Jo en estos cinc minuts sí que volia llançar tres missatges: el primer és que els números són els que són, els números no menteixen. Per què dic això? Doncs perquè els números poden agradar més o menys, els podem mirar pel davant o pel darrere, però només n'hi ha dues opcions

—malgrat que alguns estiguin intentant marejar, malgrat que a alguns no els agrade la realitat—, només n'hi ha dues opcions: una és un acord entre Esquerra Republicana, el Partit Socialista i els Comuns, i l'altra és la repetició electoral. Per tant, jo sí que demane que no es disfresse la realitat, que no se generen falses expectatives i que no s'intente enganyar la ciutadania. Només n'hi ha dues opcions: o un acord entre Esquerra Republicana, el Partit Socialista i els Comuns o la repetició electoral. I sí que els puc dir que els comuns treballarem, negociarem tant com calgui per arribar a un acord —a un bon acord— i per evitar que el país torni a caure en una repetició electoral.

El segon missatge que volíem llançar: sobre els motius —jo crec que està clar— pels quals Catalunya necessita un govern; un govern que ha de funcionar, un govern que ha de ser estable i, per tant, necessita majories sòlides que el sostinguin i un govern que ha de ser valent. Podríem parlar de la necessària planificació ecològica, del nostre model productiu, de la crisi educativa que pateix el nostre país, de la desigualtat, del tancament de les consultes per atendre les malalties de transmissió sexual o de la crisi habitacional.

De fet, ara mateix costa més llogar una habitació a Barcelona que fa cinc anys un pis sencer i, per tant, ja podem mirar de pujar el salari mínim, ja podem mirar de millorar la renda garantida, de gestionar l'ingrés mínim vital, d'actualitzar l'IRSC. Si no tenim un govern que veritablement estiga compromès en la lluita contra l'especulació immobiliària, totes aquestes mesures seran gotes d'aigua en un oceà. De fet, un de cada quatre desnonaments que es produeixen a l'Estat es produeixen a Catalunya. I n'hi ha persones que han de destinar el cinquanta, el seixanta, fins al setanta per cent del seu salari per poder tindre un sostre digne.

Per això, el proper govern de la Generalitat, sí o sí, ha de regular els lloguers de temporada, que és la porta del darrere a través de la qual s'estan incrementant encara ara els lloguers, ha de regular els lloguers d'habitacions i ha de construir habitatge públic. Al nostre país, en els últims deu anys, s'han acabat, per part de la Generalitat, 560 habitatges de lloguer social. Això és una minúcia, amb això no tenim ni per començar. Per tant, sí que dic que la propera legislatura ha de ser la legislatura de l'accés a l'habitatge. El proper govern ha de tindre l'accés a l'habitatge com a principal prioritat.

I el tercer missatge que volíem llançar: tenim huit setmanes per davant i és urgent tindre un govern. I jo li pregunte als senyors i les senyores d'Esquerra Republicana i del Partit Socialista: què és la política si no és negociació? Què és la política si no és diàleg i acord?

I, evidentment, tenim diferències, tenim discrepàncies. Ho sabem, és que sinó estaríem militant al mateix partit, estaríem representant els mateixos votants, però estic convençuda que, si ho mirem bé, hi ha un bon grapat de coses que tenim en comú. Sé que hi ha polítiques que podem compartir, igual que vam blindar el català a l'escola, igual que hem tirat endavant una llei d'amnistia, igual que treballem pel traspàs de rodalies, igual que tenim clar que els més rics han de pagar més.

Per tant, jo sí que m'atreviria a dir que tenim una obligació, tenim l'obligació enmig d'una desafecció que és galopant, d'un clima antipolítica que alimenta els partits d'odi, de demostrar que som capaços d'estar a l'altura de la ciutadania i de negociar tant com calgui; negociar, negociar i negociar per arribar a un bon acord. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I aquí ningú es pot equivocar. Això no va de xecs en blanc, això no va de passar el *rodillo* i tampoc va de tacticismes. Això va de bona voluntat negociadora —bona voluntat negociadora per totes les parts.

I també fer un assenyalament, un advertiment, senyor Illa, és vostè qui aspira a ser president, per tant, és vostè qui té la màxima responsabilitat d'aplegar aquestes majories suficients perquè Catalunya tinga un bon govern. Són vostès els que més

s'han d'esforçar, són vostès els que més s'han de moure, són vostès els que més pro-actius han de ser.

Per tant –i acabe–, tenim l'oportunitat, tenim una majoria possible, una majoria que és disponible però que s'ha de treballar i jo sí que els dic que soc optimista i que tinc esperança perquè estic convençuda que si treballem, que si negociem, que si ens esforcem podem arribar a un acord.

Gràcies.

El president

En representació del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Gràcies, president. Le reconozco que, una vez más, ustedes dan una clara lección a los catalanes y evidencian cómo han convertido en un auténtico circo el Parlament de Catalunya, una vez más. Un circo en el cual ustedes llevan demasiado tiempo diciendo defender Cataluña, diciendo amar a su tierra, pero que en ningún caso y permanentemente han trabajado abiertamente en contra de los intereses de los catalanes y dejando de lado las necesidades de los catalanes honrados.

Mientras ustedes escenifican carteles y preocupaciones de hace ochenta y siete años, nosotros venimos a hablar de nuestros compatriotas que, por ejemplo, fueron asesinados a manos de un marroquí por una apuñalada hace dos días aquí cerca del Parlament de Catalunya. Esas son sus prioridades y esas son nuestras prioridades.

En este pleno de aquí, de hoy, ustedes van a escenificar en sus intervenciones que les preocupa Cataluña, como he dicho, pero ninguno de ustedes va a evidenciar claramente cuál es su modelo de Cataluña.

Únicamente se pelean por quién, qué partido, qué líder político va a decidir sobre esos más de trescientos altos cargos que ahora tiene en su mano el señor Aragónès, pero todos ustedes llevan demasiado tiempo escenificando y mintiendo a los catalanes.

Junts y Esquerra Republicana aparentemente están muy enfadados, pero hace escasos días han pactado la presidencia del Parlament de Catalunya. Junts y el PSC aparecen muy disgustados, pero llevan años gobernando en Madrid y legislando, semana tras semana, en contra de la mayoría de los intereses de los catalanes. PSC y Esquerra Republicana dicen que no se llevan bien, pero llevan tres años gobernando y pactando las políticas en Cataluña, y el señor Rufián se ha convertido en el mejor bastón de apoyo del señor Pedro Sánchez.

PSC y el Partido Popular también escenifican diferencias, pero ayer vimos cómo juntos decidieron asaltar y pactar el Consejo General del Poder Judicial para dar más alas al peor presidente del Gobierno de nuestra historia.

Todo eso sería gracioso, su escenificación, sus políticas... Sería gracioso si no fuera que sus políticas han destrozado la vida de millones de catalanes honrados, han destrozado su forma de vivir, han destrozado –todos ustedes– sus perspectivas de futuro.

Por eso, no voy a molestarme ni un minuto más en dirigirme a todos ustedes, sino que hoy yo me quiero dirigir a los catalanes que nos están viendo desde su casa. A los jóvenes, por ejemplo, que les cuesta conseguir un empleo estable o que con mucha dificultad encuentran una vivienda para sacar adelante su proyecto familiar. A los padres que ven cómo sus barrios están cada día más degradados o cómo sufren cada noche cuando sus hijos salen de fiesta por miedo a si son violados, si son asaltados o si son apuñalados.

Me quiero dirigir a esos trabajadores a los cuales ustedes han destrozado el tejido industrial de nuestra tierra y a quienes prefieren promover las imposiciones climáticas que garantizar los trabajos dignos y seguros de las clases humildes. A aquellos estudiantes que ven en sus aulas cómo la izquierda y el separatismo han hecho pin-

za para convertir las aulas en centros de profundo adoctrinamiento, imponiendo el catalán y excluyendo el español o promocionando su ideología *woke* que pone patas arriba nuestra tradición y nuestra forma de entender la vida, y también me quiero dirigir a los hombres del campo, a quienes ustedes permiten esa competencia desleal permanentemente y cuyas imposiciones climáticas hacen que cada día cueste más sacar adelante nuestro tejido agricultor.

A todos ellos les quiero decir que todo esto pasará, que todo pasará, que habrá futuro, que primarán los intereses de los catalanes y que, sobre todo, llegará un día en que habrá unos políticos que gobernarán esta región y que defenderán por encima de todo los intereses de los catalanes. Una Cataluña que tenga un modelo y un claro liderazgo político, que siempre elegirá, entre el delincuente marroquí o el catalán, proteger la seguridad del catalán. Entre las frutas regadas con aguas fecales de Marruecos o nuestro campo, elegirá siempre el tejido producido en nuestro campo, en Cataluña. Que, entre la destrucción industrial o los trabajadores, decidirá proteger a nuestros trabajadores. Que, entre la inseguridad, la pobreza o la degradación, siempre elegiremos la seguridad, el progreso económico y la protección de nuestros barrios.

En definitiva, no tenemos ninguna duda que más pronto que tarde esa mayoría social se impondrá en las urnas y cambiará el rumbo de nuestra querida tierra Cataluña.

Moltes gràcies.

El president

Li traslado el mateix que deia anteriorment de determinades vinculacions, hi insisteixo, transgredeixen o van més enllà del que és la llibertat d'expressió en virtut d'aquesta jurisprudència del Tribunal dels Drets Humans.

I tot seguit, en representació del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias, presidente. El pasado 12 de mayo celebrábamos elecciones al Parlament de Catalunya y hoy es el primer pleno en el que los grupos parlamentarios tendremos la oportunidad de trasladar nuestra opinión, nuestra visión sobre la situación política en Cataluña. El Pleno de constitución del pasado día 10 solo sirvió para organizar la ya clásica *performance* procesista, es decir que no les acerca a la independencia, pero sí al bochorno, la inestabilidad permanente y el desprestigio institucional.

Pues bien, esas elecciones del 12 de mayo trajeron una clara victoria del PSC. Les felicité esa misma noche y reitero hoy la felicitación, pero, a la vista de los acontecimientos recientes, una pregunta evidente flota en el ambiente estos días: ¿Para qué sirve votar al PSC? ¿Para qué sirve votar a Salvador Illa? Me he estado haciendo esa pregunta de manera insistente estos días y, créanme, no es sencillo para mí ponerme en ese papel. Como bien es sabido, nunca he votado al PSC y me temo que solo bajo los efectos de una virulenta fiebre tropical se me ocurriría cometer semejante horror, pero créanme que me he puesto a ello.

¿Para qué sirve votar al PSC? ¿Para qué sirve votar a Salvador Illa? Pues ya les avanzo: para nada. Ciudadanos de Cataluña, me temo que el PSC os ha vuelto a engañar. Os volvió a prometer que quería abrir una nueva etapa en Cataluña y cerrar la del proceso, pero eso solo les sirve para la campaña electoral.

Al día siguiente de las elecciones, se olvidan y siguen alimentando el proceso, como comprobamos el pasado día 10, y no solo eso, sino que, directamente, no quieren saber nada de los constitucionalistas catalanes, y nos aplican, de manera más o menos disimulada, un cordón sanitario. También nos prometieron, catalanes, que, si les votabais –al PSC–, los separatistas –no te lo pierdas– se convertirían inmediatamente en Bambi, mimosos, zalameros y ávidos de convivencia; en fin, el chiste se explica solo viendo lo que está pasando.

Pues bien, nadie está hoy en disposición de decir si habrá o no legislatura, si se repetirán o no elecciones. Lo que desde el Partido Popular de Cataluña sí estamos en disposición de decir es que se repitan o no las elecciones nosotros haremos exactamente lo contrario que el PSC: no vamos a engañar a nadie. En campaña prometimos que solo invertiríamos a quien se comprometiera firmemente a acabar con el proceso, aquí y en Madrid, enviando al separatismo a la oposición aquí y quitándole la llave allí, en Madrid, y lo vamos a cumplir. Nosotros no mentimos/cambiamos de opinión.

Dos, también prometimos que traeríamos a este Parlament de Catalunya iniciativas para mejorar la seguridad ciudadana, acabar con la ocupación ilegal, bajar los impuestos a los catalanes, mejorar la calidad educativa o garantizar agua para todos, entre otras propuestas. Y lo vamos a cumplir.

Y vamos a perseverar. No nos vamos a rendir. Si no nos rendimos con tres, mucho menos nos rendiremos con quince. No les quepa ninguna duda.

Muchísimas gracias.

El president

En representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Josep Maria Jové Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, president. Diputades, diputats, honorable president Aragonès, molt bon dia a tothom.

President Rull, avui tocava ser aquí per celebrar un debat d'investidura, és el que marca la llei. A nosaltres ens hauria agradat que la primera intervenció d'aquesta legislatura hagués estat per debatre un projecte per al país, però avui les dues forces més votades, el PSC i Junts, que s'han passat tota la campanya electoral presumint de tenir la força per governar uns i postulant-se per un lideratge que deien que Catalunya no tenia els altres, han demostrat que ni força ni lideratge.

Negar-se a sotmetre's a un debat d'investidura és no prendre's el país seriosament. Especular amb unes noves eleccions és no prendre's el país seriosament. I si avui s'amaguen i es resisteixen a presentar una candidatura és per incapacitat i per irresponsabilitat. Incapacitat perquè vostès que han fet d'oposició al Govern d'Esquerra no han sabut o no han volgut vestir les majories que tant reclamaven, i alhora negaven, al Govern republicà. I irresponsabilitat, perquè no presentar una proposta per al país és girar l'esquena a la gent i menysprear el Parlament.

Si avui som aquí sense un candidat a la presidència és perquè els ha faltat valentia i coratge per presentar un programa de govern.

I mirin, avui nosaltres els hi podem exigir perquè el president Pere Aragonès sí que es va sotmetre a un debat d'investidura que sabia que no prosperaria i, malgrat tot, s'hi va presentar. I això és creure en el país, això és deure's al país. *(Aplaudiments.)*

Amb el Ple d'avui constatem que, per ara, han estat incapaços de construir una alternativa al Govern d'Esquerra. S'han passat la campanya prometent que es presentarien a un debat d'investidura, però ara que tenen la primera oportunitat defugen la responsabilitat. I això ens dol especialment perquè a nosaltres ens ha tocat sentir com es posava constantment en dubte la nostra legitimitat per liderar el país.

Sàpiguen que, en canvi, nosaltres no només els reconeixem a vostès tota la legitimitat per fer-ho, sinó que també els exigim la responsabilitat i la valentia de venir a aquest Parlament i postular-se tantes vegades com calgui. Arribar al 26 d'agost amb la feina feta o abocar-nos al 13 d'octubre és només a les seves mans.

Els resultats del 12 de maig donen diversos missatges. Per part nostra hem pres nota de la pèrdua d'una part important dels nostres electors i per això ens toca treballar per recuperar la confiança de la gent. Però també és evident que aquests resultats donen diverses majories que sumen.

Sense anar més lluny, el PSC i Junts sumen sobradament. S'han passat l'anterior legislatura, de fet, sumant per anar a la contra, sense dificultats ni fer gaires escaraballs. Ho hem vist clarament en les votacions en aquest Parlament. Si comparteixen model socioeconòmic, per què no es voten mútuament? Per què no governen i comparteixen Govern?

Asseguren que no volen sumar entre vostès. Doncs, el que haurien de fer avui és explicar-nos com volen construir la majoria que necessiten, amb qui la volen construir i què pensen fer per aconseguir-la.

I, si us plau, no donin per fets els vots d'Esquerra Republicana de Catalunya en aquestes suposades majories. Senyores i senyors de Junts, no donin per descomptats els nostres vots senzillament perquè vostès són independentistes com ho som nosaltres. I, senyors i senyores del PSC, no donin tampoc per descomptats els nostres vots perquè vostès es considerin d'esquerrers com ho som nosaltres.

Volen que els digui una cosa? D'esquerres independentista, el president Aragonès. I en la darrera legislatura no només no li han donat els vots ni per independentista ni per ser d'esquerres, sinó que han jugat entre vostès i s'han coordinat per desgastar el Govern.

Si pretenen que els donem suport han de tenir clar, a més, que els nostres vots no serviran en cap cas per revertir les polítiques transformadores que hem tirat endavant els darrers anys i que vostès tant han criticat i «denostat». Prenguin-s'ho seriosament, perquè nosaltres farem valdre els nostres vint diputats i diputades i serem molt exigents.

I tampoc juguïn amb el calendari electoral en benefici propi o per pressionar-nos. Nosaltres sempre hem assumit les responsabilitats i ho farem tantes vegades com calgui, però avui la responsabilitat els toca assumir-la a vostès i així evitar una repetició electoral.

Són vostès els que han de fer les propostes i si volen convèncer la militància d'Esquerra Republicana de Catalunya ja saben quines són les nostres condicions: resolució del conflicte polític amb l'exercici del dret a l'autodeterminació, finançament singular, que vol dir sobirania fiscal, i el reconeixement i l'enfortiment de la realitat nacional de Catalunya amb el català i les polítiques socialment avançades per lluitar contra les desigualtats al capdavant.

No són condicions de màxims, són les que el país necessita i les que representen les voluntats majoritàries de la nostra societat i les que ens fan avançar cap a l'alliberament nacional i la justícia social.

Si no volen abocar aquest país a unes noves eleccions, donin una resposta valenta i ambiciosa a aquestes demandes.

Moltíssimes gràcies.

El president

En representació del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Molt honorable president Rull, molt honorable president Aragonès, membres del Govern, diputats i diputades, presidenta Borràs, que també ens acompanya. Avui, molt bon dia a tothom, però avui també és un molt bon dia per felicitar i saludar d'una forma molt especial les primeres persones que han pogut començar a palpar els resultats de la llei d'amnistia. Ahir mateix començava a veure els primers resultats entre membres del Govern i diversos casos d'activistes. Una victòria de país, una victòria col·lectiva, un èxit de país que alguns deien que era impossible. L'amnistia és impossible, se'n recorda, senyor Illa? L'amnistia és impossible i avui és una realitat. *(Aplaudiments.)*

Per tant, un cop més, avui és un bon dia per reivindicar la política, la bona política. Les negociacions funcionen quan actuem amb discreció, amb seriositat, humilitat, res-

pecte i sent al màxim de escrupolosos i respectuosos amb totes les parts que formen part de la negociació. Un estil de negociació amb el qual vam fer possible la investidura del president Aragonès, amb el qual vam fer l'acord de Brussel·les amb el Partit Socialista Obrer Espanyol, o que ha fet possible l'acord de la Mesa del Parlament de Catalunya que ha permès tenir una mesa amb una majoria independentista.

I així ho farem també en la negociació de la investidura. Per això també volem deixar molt clar que el *pressing* Junts no funciona, ni a Madrid ni aquí, i si algú en té la temptació que s'ho estalviï, perquè no cal que perdi ni un minut. L'aritmètica sorgida de les eleccions del 12 de maig fa possible una majoria independentista per liderar el Govern de la Generalitat de Catalunya. L'aritmètica sorgida, malgrat que alguns intentin deslegitimar-la, amb els seus resultats electorals, els acords i les aritmètiques parlamentàries que se'n deriven. La realitat és la que és, i vigilin i vagin amb compte a deslegitimar. Perquè el senyor Collboni no va guanyar les eleccions, i és alcalde de Barcelona amb els vots del Partit Popular i dels Comuns.

O el senyor Pedro Sánchez no va guanyar les eleccions, i és president, entre altres, gràcies als vots indispensables de Junts per Catalunya. I per això els preguntem als senyors del PSC, deslegitimen els resultats de les eleccions de l'Estat espanyol o de l'Ajuntament de Barcelona? O quan és del PSC tot s'hi val, senyor Illa? Siguem seriosos i siguem responsables.

En aquest sentit, després de les eleccions del 12 de maig creiem que la millor manera d'encarar els problemes, els reptes i els anhels del país és un govern de la Generalitat de Catalunya d'estricta obediència catalana. D'estricta obediència catalana. Que defensi per damunt de tot els interessos materials i nacionals dels catalans sense cap dependència de Madrid i de manera desacomplexada. Un govern que hauria de guiar-se pels objectius essencials i simultanis que representa l'acord de Brussel·les subscrit amb el Partit Socialista. Per una banda superar els dèficits i limitacions de l'autogovern i per l'altra avançar en el reconeixement nacional de Catalunya.

El nou Govern de Catalunya, de fet, hauria de permetre desenvolupar amb el màxim de potencialitat l'acord de Brussel·les. L'essència d'aquest acord permet que molts partits s'hi puguin sentir còmodes. Entenem que també el PSC, que hauria de creure i ser conscient que aquest és el Govern que Catalunya necessita.

Evitar unes noves eleccions és una responsabilitat compartida. Tanmateix sabem que no és senzill però que tenim temps, tenim setmanes per endavant. Junts farem tot el possible perquè hi hagi un govern del president Puigdemont i no abocar el país a una repetició electoral.

Si vam aconseguir tancar l'acord de Brussel·les que partíem de posicions molt allunyades, aquí (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), malgrat desencontres entre companys de trinxera, un pacte hauria de poder ser una realitat més que factible.

Acabo. Per part nostra hi posarem la millor actitud, generositat i amplada de mires. Explorarem si cal i esgotarem totes les vies possibles. I treballarem i ens arromangarem per tenir el Govern que Catalunya es mereix. Seriositat, humilitat i discreció.

Moltes gràcies.

El president

En representació del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar té la paraula el senyor Salvador Illa i Roca.

Salvador Illa Roca

Senyor president del Parlament de Catalunya, senyor president de la Generalitat, senyores i senyors diputats. Hi ha hagut, en les intervencions precedents, diferents al·lusions directes a la meva persona i a la meva formació política, a la formació política que represento. No es prenguin com una descortesia que no en contesti avui cap ni una. No és –penso– ni el moment ni el lloc, ni de fet el format de la sessió ho afavoreix. En una paraula, no toca.

Avui, amb la comunicació de la presidència del Parlament es posa en marxa un termini de dos mesos que conclou el dilluns dia 26 d'agost per investir un president o presidenta de la Generalitat de Catalunya. I el que correspon, almenys jo ho veig així, és explicar-nos. Explicar què farem –en aquest cas, què faré jo– aquests propers dos mesos, i això és el que em proposo de fer en el que em resta d'intervenció.

En primer lloc, per respecte als ciutadans de Catalunya, al que van votar el 12 de maig, pensant en el bé comú i en els interessos de Catalunya, intentaré, per tots els mitjans possibles, que hi hagi investidura, que es formi un govern i que s'eviti una repetició electoral. Crec que és el més positiu per al país.

En segon lloc, per fer-ho, l'única possibilitat és un pacte progressista. És l'única opció aritmèticament i políticament viable, al meu entendre. O pacte progressista o repetició electoral. No hi ha més opcions. Així són les coses, agradin o no agradin.

En tercer lloc, algú podria pensar, vist que no hi ha més opció políticament viable, que la meua actitud serà la d'esperar i apel·lar a que no es bloquegi, a que es tingui, per part de la resta de grups, una actitud constructiva, a que es deixi fer. És un argument poderós, de pes; fins i tot, si vostès volen, alguns pensen, no sense certa raó, que estic legitimat a demanar-ho per l'actitud que el meu grup ha tingut aquesta darrera legislatura, que tots tenim ben present. Sàpiguen que no és el camí que seguiré. No faré això.

Jo vull un pacte progressista sòlid, ambiciós i fet des del convenciment. Un pacte d'esperança i d'illusió per Catalunya. Un bon pacte progressista acordat entre la formació que dirigeixo, Esquerra Republicana de Catalunya i En Comú Podem. Un pacte per generar prosperitat a Catalunya. I un pacte per distribuir equitativament aquesta prosperitat des dels valors progressistes que compartim. Un pacte per afermar, justament, aquests valors en un moment i un context en què els discursos d'odi de dreta radical i extrema dreta, aquí i fora de Catalunya, es desacomplexen i guanyen posicions. Un pacte per desplegar polítiques públiques ambicioses, que siguin exemple de bon govern. Un pacte perquè Catalunya avanci. Un pacte per millorar, amb tanta determinació com calgui i amb realisme, el finançament de Catalunya. Un pacte per enfortir, projectar i desplegar tot el potencial de la cultura catalana, amb singular atenció a la llengua. Un pacte que construeixi sobre el que s'ha avançat aquests darrers anys, des del convenciment que les institucions d'autogovern són la suma de moltes aportacions diferents. A això dedicaré el meu temps aquests propers dos mesos. Activament, metòdicament, respectuosament, amb convenciment, sense presses i sense pauses. I dialogant –dialogant. I m'esforçaré.

La meua formació política ha obtingut un suport ampli, quaranta-dos diputats. Són molts, però no són suficients, ho sé. Ens toca liderar, però sobretot ens toca dialogar. I dialogarem, i parlarem, i ho farem, ho faré, de bona fe i avantposant els interessos de Catalunya i el bé comú.

Per això vaig demanar temps al president del Parlament, per fer les coses ben fetes. I per això reitero avui, davant d'aquesta cambra, el meu compromís d'assumir, en els termes que he esbossat, el paper que em correspon d'acord amb els resultats de les darreres eleccions quan el moment arribi i la feina que hem de fer estigui feta.

I acabo adreçant-me als ciutadans de Catalunya. Soc aquí per treballar, per servir i per complir amb les meves obligacions; en particular, per complir amb el meu deure i amb el que tantes i tants catalans ens diuen: «Senyors i senyores polítics, posin-se d'acord, entenguin-se i donin-nos solucions.» Aquest és el punt: a les solucions.

Moltíssimes gràcies. I a treballar.

El president

Acabades les intervencions, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze del migdia i tres minuts.